

# **MARIÁNSTVÍ XIII. DÍL - Sedm planetárních sil v životě Panny Marie; Význam a pomoc Panny Marie Sedmibolestné pro naši duši.**

Karel Funk

Cvilínská proměna sedmera bolestí v lásku

Na vrchu Cvilín nad Krnovem stával už ve 13. století hrad, ale již tehdy bylo místo zasvěceno Sedmibolestné Panně Marii. Byl zde nejprve mariánský dřevěný sloup. Umístili ho tam, kde prý býval vídán sloup posvátného světla. Kolem místa se tehdy seskupilo mariánské bratrstvo, které zde čerpalo síly a snad posvátnosti místa přidalo i něco ze svých modliteb. Později zde stál dřevěný kostelíček, který však vyhořel. Na popud opata minoritského kláštera, který zde viděl vycházet hvězdu, byl vybudován kamenný kostel. I ten byl několikrát ohrožen zkázou. Už za dob Josefa II. měl být každý kostel, stojící o samotě mimo obec, zrušen. Několik zbožných krnovských rodin si proto obětavě zřídilo sídla až nahoře u kostela, přestěhovaly se sem, čímž vznikla obec, a tak kostel uchránily. Jindy měl být dokonce prodán na stavební materiál. Koupilo ho však několik předních občanů města a tak zůstal stát. I proto k němu mají krnovští dosud mimořádně vřelý vztah.

Další těžké období bylo za totality, kdy kostel dlouho chátral. Zdálo se, že tím jeho slavná historie neslavně skončí. Neskončila. Skončil komunismus. Mnohé památky už se jeho konce nedočkaly. Tento zrestaurovaný chrám je dnes hojně navštěvován a nazýván opravdovým krnovským pokladem. Dominuje městu daleko do krajiny.

Moje spolupracovnice Marta H. popsala svůj prožitek z cvilínského chrámu z 28. dubna 2001 takto: *"Nad městem Krnov na mírném kopci stojí chrám Panny Marie Sedmibolestné. Laskavá tvář jejího venkovního obrazu vysoko nad vchodovými dveřmi je skloněna dolů k lidem, jako by hleděla do lidských srdcí, která tolik potřebují povzbuzení k prožití svých bolestí, aby unesla tíhu všech běd, které ve svých životech prožívají. Sedm blesků protíná srdce božské Matky a Ona v pokoře přijímá tu sedmerou bolest, aby ji prožila a proměnila v Lásku ke všem lidským duším, aby každé duši tím řekla, že musí učinit totéž - protože Láska je tou jedinou mocnou silou, která všechnu bolest hojí.*

**Dlouho jsem se dívala na Její obraz, zasazený v portálu kostela, až pak jsem šla k zamčené železné mříži u vchodu do chrámu. Sedám si u ní na tašku a soustřed'uji se k modlitbě. Najednou vidím, jak z dalekého prostoru za kostelem přicházejí směrem k oltární straně dva stříbrné paprsky jako zářící nitě a nad nimi se objevuje zprvu malá postavička bílé oděná, která se pomalu blíží. Paprsky se z daleké perspektivy rozšiřují a postavička mezi nimi zvětšuje. Ted' už je velkou bílomodrou postavou v zářícím bleděmodrém rouchu, zahaleném v bílý průsvitný závoj. Ten je přidržován zlatými hvězdičkami, které zdobí i líbeznou tvář božské Panny a pak směrem dolů řetěz ze zlatých hvězdiček obtáčí několikrát dokola celou Její postavu. Pomalu se z protější strany blíží ke zdi kostela - a pak vklouzává do obrazu nad oltářem, který oživuje a rozzáří modrým svitem. I Její božský úsměv ozáří celý chrám. V tu chvíli si uvědomuji, že vysílá ze Svého Srdce proudy Lásky, které plní chrám. Síla Její Lásky je síla překonání všech bolestí, které Její milující srdce muselo prožít. Je to bolest proměněná v Lásku. A tak tato mohutná Síla Lásky, která rozumí každé duši, plní chrám a zůstává v jeho prostoru k překonání a proměně každé bolesti. Začínám chápat, že význam uctívání Panny Marie Sedmibolestné nemá znamenat jen snahu hroužít se do Jejich bolestí a litovat Ji, ale hlavně čerpat posilu z Její Lásky, kterou pro všechna budoucí pokolení překonala všechny bolesti, celou jejich sedmiplanetární škálu, kterou musí duše projít. Teprve ted' vidím, jak je pro budoucnost krásné, že i moje milované Slovensko je zasvěceno Panně Marii Sedmibolestné.**

**Stála jsem u mříže a nechala se prostupovat touto Láskou a přemýšlela jsem, proč Láska zůstává jen v prostoru kostela a neproudí ven, tam dolů k lidem ve městě a dál, aby se dotkla každé duše. Ale hned jsem pochopila, že tato Láska božské Matky je zde jiná, než jsem byla odjinud zvyklá. Není zde Láska žehnajíc do šíře, ale Láska, kterou si každá duše musí vydobýt sama překonáním všech bolestí. A těch bolestí je mnoho: jsou to všechny lidské bolesti, které si člověk způsobuje svým způsobem myšlení, cítění, svými slovy i činy - motivovanými sobectvím a neustálým chtěním něčeho, co ještě nemá. Jsou to vlastně všechny negace, které v sobě člověk nosí, vše, co ničí panenství duše a degraduje její čistotu. Jako je duše se svými bolestmi sama a musí do svého středu přijmout mariánský paprsek Milosti, i do tohoto chrámu je Láska Mariina koncentrována jediným mocným proudem, který se nešíří do okolí.**

**A tak na kopci nad Krnovem je chrám, který je naplněn Láskou ze všech prožitých bolestí, které božská Matka prožila za každou lidskou duši, aby jí dala sílu, kterou může bolest proměnit v lásku. - Tak tedy, lidská duše, přijď do tohoto posvátného místa, anebo nemusíš, vstup oddaně do posvátného světa Sedmibolestné božské Matky a dostane se ti veliké pomoci, abys mohla všechny bolesti svého života proměnit v lásku!"**